

"กังหนำ สไตล" ความหมายอะไรซ่อนอยู่ (ดูให้เป็นสาระ)

นำเสนอเมื่อ : 19 ก.ย. 2555

ชมคลิปแล้ว มาลองศึกษาดูกันครับว่า เพลงนี้ซ่อนสาระอะไรไว้

เพลง **กังหนำ สไตล** ของศิลปินเกาหลีสาว **ปาร์ค แจ-ซัง** หรือ **โซ** สร้างสถิติมีผู้คลิกเข้าชมในเว็บไซต์ยูทูบ 200 ล้านครั้งแล้ว และไม่ว่าคนที่ชอบหรือชิงชังเขาต่างทราบดีว่าเพราะสาเหตุใด

หลายคนให้เหตุผลว่า ไม่ต้องเข้าใจภาษาเกาหลี เราก็สามารถสนุกไปกับเพลงได้ หลายคนติดใจกับท่าเต้น "ซีมา" ที่อาจดูไร้สาระ ทว่าก็ให้ความบันเทิงไม่น้อย หลายคนก็ชอบเอ็มวีที่เต็มไปด้วยภาพสีสันฉูดฉาดและความไร้เหตุผลของมัน

แต่ภายใต้เนื้อหานั้นของความแปลก ฉาบฉวย และน่าขบขัน ของเพลงที่กำลังสร้างกระแสอยู่ในขณะนี้ กลับแฝงถึงข้อเท็จจริงทางสังคมหลายประการของเศรษฐกิจใหม่ของเกาหลี และย่านกังหนำ ที่เป็นแหล่งรวมของคนเหล่านี้ แม้จะเป็นเพียงพื้นที่เศษเสี้ยวเล็กๆ ของกรุงโซล แต่มันกลับสร้างแรงบันดาลใจให้เกิดองค์ประกอบอันน่าประหลาดล้ำของความปรารถนา ความริษยา และความขมขื่น

และนี่คือมุมมองที่มีต่อความหมายของคำว่า "กังหนำ สไตล" และชายร่างท้วม รวมถึงชุมชนที่อยู่เบื้องหลังความโด่งดังไปทั่วโลก

กังหนำ, โซล, เกาหลีใต้

กังหนำเป็นพื้นที่ที่เป็นแหล่งรวมของ "ความโลภโมโทสัน" มากที่สุดแห่งหนึ่งของเกาหลีใต้ ย้อนไปเมื่อเพียงสองชั่วอายุคนก่อน ที่นี้เป็นเพียงหมู่บ้านที่เหงาหงอยและสิ้นหวัง ที่ล้อมรอบด้วยพื้นที่เกษตรกรรมและคูคลองเนาเหมิน

คำว่า "กังนัม" แปลว่า "ฝั่งใต้ของแม่น้ำ" มีพื้นที่เพียง 15.27 ตารางกิโลเมตร เป็นหนึ่งในพื้นที่ 25 เขตที่ประกอบกันเป็นกรุงโซล และมีประชากรเพียง 1% ของกรุงโซลเท่านั้นที่อาศัยอยู่ที่นี้ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้มีอันจะกิน คอนโดมีเนียมที่นี่มีราคาเฉลี่ย 716,000 ดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งเท่ากับค่าเฉลี่ยของรายได้ต่อครัวเรือนของเกาหลีรวมกันถึง 18 ปี กระทั่งมีผู้กล่าวว่า "สาธารณรัฐกังนัม"

ย่านธุรกิจและย่านที่ทำการรัฐบาลส่วนใหญ่ จะตั้งอยู่ทางตอนเหนือของแม่น้ำฮัน ซึ่งเคยเป็นที่ตั้งบนเรือนของขุนนางเกาหลี รวมถึงเศรษฐกิจก็อาศัยอยู่ที่นั่นจำนวนมาก

คนที่อยู่ในย่านกังนัมจึงถูกมองว่าเป็นเศรษฐีใหม่ ที่เป็นผลมาจากการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วที่เริ่มขึ้นในช่วงยุค 1970 เมื่อราคาของคอนโดมีเนียมพุ่งขึ้นเป็นหลายเท่าตัว ระหว่างที่การคอรัปชั่นหรือการฉ้อโกงกำลังบูมสุดขีดในช่วงก่อนปี 2000 เจ้าของที่ดินและนักเก็งกำไร กลายเป็นเศรษฐีในช่วงขามคืน และทำให้เศรษฐกิจยิ่งรวนขึ้นอีก

ความมั่งคั่งในยุคใหม่ ทำให้กังนัมเต็มไปด้วยร้านค้าแบรนด์เนม และคลินิกศัลยกรรม และยังนำมาซึ่งการศึกษาในรูปแบบใหม่ นั่นก็คือธุรกิจการกวาดวิชา ทั้งแบบกลุ่มใหญ่และส่วนตัว จากสถิติพบว่าผู้คนในย่านนั้น ไซเงินเพื่อการศึกษามากกว่าครัวเรือนทั่วไปถึง 4 เท่า ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษากว่า 41% ของมหาวิทยาลัยโซล ล้วนมาจากย่านกังนัมทั้งสิ้น นอกจากนี้ ที่นี่ยังเป็นที่ตั้งของบริษัทขนาดใหญ่ และบริษัทยักษ์ใหญ่ของเกาหลีได้อย่างซัมซุงและสกินได

ความเข้าใจกันว่า ผู้คนในย่านกังนัมสร้างฐานะจนมั่งคั่ง

โดยไม่ได้เดินตามรอยค่านิยมแบบเดิมๆที่ว่าคนเราควรทำงานหนักและเสียสละ แต่เป็นเพราะพวกเขามีโอกาสได้อยู่ในพื้นที่ทำเลทอง สร้างความสนุกสนานให้กับหลายคน บางรายมองว่า ชาวกังนัมครอบครองสิ่งสุดยอดไว้แต่เพียงกลุ่มเดียว ในละแวกใกล้เคียงย่านกังนัม เต็มไปด้วยโอกาสทางการศึกษาที่ดีที่สุดของประเทศ แหล่งวัฒนธรรมที่หาใครเทียบติด รวมถึงสาธารณูปโภคที่ดีที่สุด ขณะที่เต็มไปด้วยแหล่งช้อปปิ้งและสินค้าแบรนด์เนมอันน่าตื่นตา

คิม ชดก้า นักวิจารณ์เพลงป๊อปในกรุงโซล แสดงความเห็น่า กังนัมอาจเป็นแรงบันดาลใจ ที่สร้างได้ทั้งความอัจฉาและความไร้สนนิยม ชาวกังนัมถูกมองว่าเป็นชนชั้นสูง แต่คนเกาหลีส่วนใหญ่มองว่าคนเหล่านี้สนใจแต่เรื่องของตัวเอง และขาดความเชื่อถือว่า ผู้มั่งคั่งควรช่วยเหลือผู้ด้อยกว่า

ปาร์ค แจ-ซัง

นักร้องเค-ป๊อปหลายรายที่โด่งดังแล้วในประเทศบ้านเกิดและตลาดเอเชีย พยายามที่จะก้าวไปยังตลาดอเมริกาที่มีความใหญ่กว่า ท่าทายกว่า

แล้วปาร์ค แจ-ซัง หรือ"ไซ" แร็ปเปอร์วัย 34 ปี ซึ่งเคยถูกตำรวจปรับเงินเกือบ 4,500 ดอลลาร์ฐานสูบบุหรี่ในที่สาธารณะเมื่อปี 2001 ได้ก้าวไปไกลถึงขั้นออกงานเอ็มทีวี หรือกระทั่งสอนบริษัทยิสเปียร์สเตนทาควมาได้อย่างไร?

เขากล่าวระหว่างการปรากฏตัวในรายการโทรทัศน์"ทูเดย์"ของสหรัฐฯว่า เขาไม่ใช่คนหล่อ เขาไม่สูง เขาไม่มีกล้ามเนื้อ และเขาก็รูปร่างไม่ดี แต่เขาก็มาที่นี่ได้สำเร็จ และกล่าวว่าแรงผลักดันที่ทำให้เขาประสบความสำเร็จก็คือ จิตวิญญาณและทัศนคติ

ไซมองว่าตนเองเป็นเพียง"คนนอกที่มีท่าทีประหลาด" แต่กระนั้น เขาเองก็เติบโตมาจากครอบครัวมั่งคั่ง รวมถึงได้รับการศึกษามาจากฝั่งใต้ของแม่น้ำฮัน ไกลย่านกังนัม

แจ ฮา-คิม คอลัมนิสต์ป๊อป คัลเจอร์ จากหนังสือพิมพ์ซิดคาโก ทริบูน กล่าวว่า เขาเป็นนักเต้นที่เยี่ยมยอด เป็นแร็ปเปอร์ที่มีความมั่นใจและมีอารมณ์ขัน แต่อีกสาเหตุของความดังในช่วงขามคีนของเขาก็คือ ภาพลักษณ์ที่แทบไม่มีความเสแสร้ง

แจ ฮา-คิม กล่าวว่า กระแสเค-ป๊อปได้สร้างความตื่นตะลึงจากแฟนเพลงทั่วเอเชีย ด้วยรูปลักษณ์ของศิลปินที่มีความสวยหล่อ แต่งตัวล้ำสมัยมีสไตล์ แต่นั่นกลับไม่ใช่รสนิยมแบบที่ชาวตะวันตกต้องการ คนอเมริกันรู้สึกพึงพอใจกับชาวเอเชียที่มีหน้าตาละม้ายเงินหลงหรือเจ็ต ลี และไม่จำเป็นต้องดูดีเสมอเหมือนแบรด พิตต์ หรือทอม ครูซแต่อย่างใด

ส่วนแรกที่ทำให้เพลงกังนัม สไตล์กลายเป็นที่ติดหูได้อย่างรวดเร็วก็คือ คนที่ดูเองก็อยากรู้ว่าการเต้นท่าประหลาดเช่นนี้เป็นมาอย่างไร แล้วหนุ่มร่างท้วมคนนี้เป็นใครและมาจากไหน และเมื่อเห็นบอยๆเขาก็รู้สึกอยากลองเต้นทานี่เองสักครั้ง และทำอย่างที่เขาทำ

"กังนัม สไตล์"

ไซปรากฏตัวในมิวสิกวิดีโอ ด้วยการแต่งตัวด้วยสูทสีสันดูฉูดฉาดและย้อนยุค แต่แทนที่เขาจะถ่ายทำในในทูลลับสุดเก๋ แต่เขาเลือกจะใช้สถานที่ที่ดูย้อนแย้งกับย่านกังนัมอันหรูหรา ตั้งตามรตบัสแบบฉาบฉวย ใต้ทางด่วน ในห้องซาวน่า หรือไม่กี่ในหอสวม ซึ่งเป็นตอนที่เขากำลังแร็ป และแทนที่จะใช้เครื่องมือเครื่องมือทันสมัย แต่กลับใช้เทคนิคยุคเก่า โดยการโปรยเศษกระดาษและขยะ และใช้พัดลมเป่าให้พัดเขาไปหนา ขณะที่กำลังเดินร้องเพลงอยู่กับแดนเซอร์หญิงอีกสองคน

บั๊ก อุณ-ชอก นักวิจารณ์เพลงบ๊อปกล่าวว่า เพลงนี้ ฉายภาพให้คนดูได้เห็นถึง ความรู้สึก "ทั้งรักทั้งเกลียด" ที่คนเกาหลีมียานกั๊งนัม ขณะที่คนเกาหลียุคใหม่เลื่อมมองคนที่อาศัยในกั๊งนัมต่างจากที่เขามอง เขากล่าวว่า คนเกาหลียุคใหม่ได้ก็เพราะทำศัลยกรรม ดูดีมีสไตล์ก็เพราะมีปัญญาทึบเงินซื้อของแบรนด์เนม และหุ่นดีได้ก็เพราะเล่นโยคะและฝึกสอนสวนตัว

บั๊ก อุณ-ชอก กล่าวว่า "ไซดูเหมือนคนบ้านนอก และดูห่างไกลจากคำว่า"กั๊งนัม สไตล์"โดยสิ้นเชิง และเขากำลัง"ล้อเลียนตัวเอง"

ปาร์ก บยอง ซู นักวิจารณ์สังคมกล่าวว่า มิวสิควิดีโอเต็มไปด้วยภาพของการเสียดสี ภาพของชาวบ้านทั่วไปที่ปรากฏก็เป็นสิ่งที่คนเกาหลียุคใหม่ก็ต้องรองอู๋ ชายแกล้งเล่นหมากระดานแบบเกาหลียุคใหม่อยู่กลางคนออกกำลังกายในสวนสาธารณะโดยสวมหมวกปีกกว้าง เป็นภาพที่ชาวเกาหลีทั่วไปชินตาเป็นอย่างดี

ไซให้สัมภาษณ์กับสำนักข่าวยอนฮัปนิวส์ว่า ตัวละครที่เขาบรรยาย ก็เหมือนเป็นแบบจำลองของฮีโร่ที่ดูไม่มีพิษภัยอะไร เช่นเดียวกับในหนังเรื่อง "The Naked Gun" และ "Dumb & Dumber" และเป้าหมายสูงสุดที่เขาต้องการและพูดเสมอๆก็คือ "dress classy, but dance cheesy"

นักวิจารณ์ดนตรีรายหนึ่งกล่าวว่า ไซทำในสิ่งที่นักร้องเกาหลียุคใหม่ไม่ทำกัน นั่นก็คือเขาล้อเลียนความร่ำรวยและมั่งคั่งของคนในย่านกั๊งนัม ขณะที่คนอื่นมักแสดงออกให้เห็นถึงความดูดี หูหยาและมั่งคั่งอย่างเต็มที่

ขอบคุณที่มา [มติชนออนไลน์](#)